

skellige Mangler, der klæber ved den, har haft Lejlighed til at aabenbare sig, indfører man Ændringer. Imidlertid har man ikke Lov til at forbavses over dette, saa meget mindre som den højtærede Justitsminister netop for et Øjeblik siden gjorde opmærksom paa, at man i en meget nær Fremtid kunde vente fremsat Lovforslag, der vil foreslaa yderligere Ændringer indenfor Retsplejereformen, og saa meget mindre som det, hvad der ogsaa er gjort opmærksom paa, maa ventes, at naar en Lov, der angaar hele vor Retsordning og Retspleje og indeholder en saadan Bunke af Paragraffer, nemlig 1 043, som ogsaa nævnt af et andet Medlem, der før talte, bliver gjort til Genstand for en kritisk, saglig Undersøgelse af de Mænd, hvis Opgave det er at undersøge disse Forhold sagligt og kritisk, kommer der Ting og Forhold frem, som man kunde ønske ændret, før man nogen Sinde praktiserer Loven. Jeg har selvfølgelig ikke studeret de enkelte Paragraffer i hele Retsplejeloven, jeg har med Interesse studeret de Principper, som er nedlagte i Retsplejeloven af 11. April 1916, men jeg er jo ikke teknisk kyndig, saa mine Betragtninger over hele dette Forhold maa nødvendigvis være en Lægmands Betragtninger. Jeg er ikke teknisk kyndig og er saaledes ikke i Stand til med Vægt at fremsætte Kritik over den Mængde Enkeltheder, som findes i Loven, eller over de til samme foreslaaede Ændringer, de Ændringer, som findes i det Lovforslag, vi i dette Øjeblik behandler her i Tinget. Ud fra disse principielle Betragtninger har jeg gennemgaaet Ændringerne og sammenholdt dem med den bestaaende Lov, og det forekommer mig, at der ved Gennemførelsen af disse Ændringer, som her er foreslaaede af den højtærede Justitsminister, i hvert Fald opnaas to Ting, og det er ganske sikkert ogsaa dem, den højtærede Justitsminister har haft for Øje. Det forekommer mig, at disse Ændringer for det første i mange Tilfælde betyder en Udvidelse af Principperne i den Lov, man kalder Retsplejeloven. Et af de principielle Spørgsmaal, som har været stærkt drøftede, et af de Principper, der ligger til Grund for Retsplejeloven, har været det folkelige Elements Repræsentation indenfor Domsmagten. Det fik praktisk Udslag i Indførelsen af Nævningeinstitutionen, og det forekommer mig, at netop

§ 2 i det foreliggende Lovforslag, hvor man ønsker at indføre det praktisk saglige Element indenfor de saakaldte Handelsretter, betyder en Udvidelse af dette Princip. Ligesom andre ærede Medlemmer, der har haft Ordet i denne Sag, hilser jeg dette Forslag med Tilfredshed, og jeg for mit Vedkommende ønsker det ført ud i sine yderste Konsekvenser. For det andet forekommer det mig, at man, naar man gennemfører de Ændringer, vi behandler i Dag, opnaar i høj Grad at simplificere Loven om Rettens Pleje. Disse to Ting: en Udvidelse af Principperne og en Simplificering af de enkelte Bestemmelser indenfor Loven, forekommer mig at være i høj Grad heldige, og jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale, at man fremmer Lovforslaget saa hurtigt, som det overhovedet er muligt.

Fra enkelte Medlemmers Side har der været omtalt forskellige Forhold, især er der et Forhold, som er drøftet ikke alene her, men ogsaa i Folketinget, og det er Underretssagførernes Stilling indenfor den nye Retsplejeordning. Jeg for mit Vedkommende er ganske enig i de Betragtninger, som blev gjort gældende af det ærede Medlem (Steincke), som talte paa Socialdemokratiets Vegne. Det forekommer mig at være kedeligt, om de Mennesker, som har Sagførerbestalling og har procederet gennem en lang Række Aar, i dette Øjeblik atter skulde stedes til Prøve. Det forekommer mig, at det ærede Medlem paa en Maade anviste en Udvej derigennem, at man, naar de havde haft Lejlighed til gennem praktisk Virksomhed at bevise deres Duelighed til at procedere, fritog dem for at underkaste sig den Prøve, der er forlangt i de Ændringer, som er vedtagne i Folketinget. Det ærede Medlem (Godskesen), som talte paa det konservative Folkepartis Vegne, syntes at nære Ængstelse for — idet han dog anerkendte den Dygtighed, som karakteriserer en hel Del af Underretssagførerstandens Medlemmer —, at man skulde paaføre de øvrige Klasser af Jurister en vis Konkurrence. Det forekommer mig ikke, at man fra den Side skal være ængstelig for Konkurrence. Det forekommer mig tværtimod, at de med Lethed vil kunne tage den Konkurrence op, og at man ikke burde modsætte sig den Konkurrence, som der her kan være Tale om at etablere. Det ærede Medlem, som talte for Socialdemo-